

Ove Jensen (FP):

Hr. Kjeld Olesen nævnte i sin ordførertale, at socialdemokratiet vil bekæmpe fremskridtspartiet, og det lå i tonen, at det skulle være med alle til rådighed stående midler.

Jeg kan hertil sige, at fremskridtspartiet vil ikke bekæmpe socialdemokratiet, men fremskridtspartiet vil kæmpe imod den for landet ødelæggende politik, som socialdemokratiet fører, for socialdemokratiet har åbenbart ikke forstået det mindste af det, der er foregået ude i befolkningen, siden fremskridtspartiet blev stiftet for nu snart 3 år siden. Det er endnu ikke gået op for socialdemokratiet og hr. Kjeld Olesen, at der ude i befolkningen er en udpræget modvilje imod den ansvarsløse og udgiftkrævende politik, som socialdemokratiet har hovedansvaret for, og som har medført, at vi i dag står med en gæld til udlandet på omkring 30 mia. kr. Man kunne forstå denne store gældsstiftelse, hvis landet havde været ramt af en krig eller en naturkatastrofe, eller hvis der havde været unormalt dårlige forhold til producere under, men ingen af de nævnte forhold har været til stede. Vi har hverken haft krige eller naturkatastrofer, og der har været ganske normale forhold at producere under, men på trods heraf har man altså hvert år forøget gælden til udlandet. Det havde været mere naturligt, om man i de gode år havde oparbejdet en reserve, således at der havde været noget at stå imod med, når nu vanskelighederne melder sig, som det er tilfældet nu.

Hr. Kjeld Olesen sagde også: hvornår lærer vi at indse, at vi ikke kan producere os ud af vanskelighederne? Jeg vil bare sige til hr. Kjeld Olesen, at vi i hvert fald ikke kan blive ved med at låne os ud af vanskelighederne, som socialdemokratiet har været med til i de senere år. Vi skal naturligvis producere os ud af disse vanskeligheder.

Hr. Kjeld Olesen sagde også, at selv om socialdemokratiet har fået gennemført foranstaltninger mod arbejdsløsheden, er problemet omkring arbejdsløsheden ikke løst med socialdemokratiets foranstaltninger og bliver det heller ikke, fordi disse foranstaltninger fra socialdemokratiet alle er udgiftkrævende og vil medføre nye offentlige udgifter og dermed ganske automatisk højere skatter, som igen vil medføre, at det i

forvejen alt for høje danske omkostningsniveau vil blive yderligere forhøjet; det vil igen medføre, at danskproducerede varer bliver dyrere at fremstille og derfor ikke kan sælges i konkurrence med varer fra andre lande med et lavere omkostningsniveau. Og når man ikke kan sælge det, man producerer, indstiller man naturligvis produktionen, og så har vi arbejdsløsheden.

Den eneste effektive metode, der er til at afskaffe den alt for høje arbejdsløshed, er ganske enkelt at få omkostningerne sat ned, og da skatterne er den største omkostningsfaktor, vi har, er det naturligt at begynde her. Det kan kun gøres ved, at vi får foretaget nogle offentlige besparelser af en størrelsesorden, der virkelig batter noget.

Men disse offentlige besparelser kan formentlig ikke gennemføres under den nuværende socialdemokratiske regering, og derfor må vi affinde os med, at arbejdsløsheden ikke bliver afskaffet, før vi får en regering, der er indstillet på at føre en ansvarlig økonomisk politik.

Jørgen Jensen (DKP):

Det var hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger, der kaldte mig på talerstolen, for jeg må sige, det er utroligt, at politikere kan fremstille sig så naivt, at de er forbavset over, at der er uro på arbejdspladserne, al den stund man har gennemført en lovgivning, som fratog arbejderne retten til at være medbestemmende om egne løn- og arbejdsvilkår. Det er forbavsende, at man er så naiv fra de borgerlige partiers side, som altid viser vilje til at forstå, når kapitalhaverne ikke ønsker at investere, hvis ikke de kan sikre sig den maksimale profit. Men arbejderne reagerer, fordi deres realløn går ned, for samtidig med at man påtvang dem en overenskomst, fortsatte man med nedskæringerne, med et huslejeforlig, som betød, at arbejderne realløn blev nedskåret med et par kroner i timen. Tror man virkelig, at det kan gøres, uden at man reagerer på arbejdspladserne?

Og så må jeg sige, at hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger også understregede, at man ikke engang kendte den lovgivning, som man selv har stemt for herinde i folketinget. Det er nødvendigt at gentage, da jeg ikke kunne få ordet en gang til før, at nævne, som er omtalt i lovgivningen, ikke skal af-